

maa afgjøres af Domstolene efter de i hvert enkelt Tilfælde foreliggende Omstændigheder. Sammindelighed vil Afgjørelsen vistnok heller ikke være forbunden med nogen Bannfælgighed for Domstolene, saavist som man i Handelsverdenen i Regelen ikke er i Tvivl om, naar det omhandlede Faktum maa siges at foreligge. Fremmede Love pleie ikke at inklude sig paa nogen som helst nærmere Forklaring af, hvad der skal udkræves til en Betalingsstandsning. En Undtagelse danner dog den preussiske Konkurslov. Det hedder i dennes § 113: „Betalingsstandsning foreligger, naar Skyldneren selv erklærer sig ude af Stand til at opfylde sine Forpligtelser, eller standser sin Forretning, fordi han ikke kan opfylde sine Forpligtelser, eller der iøvrigt er Omstændigheder tilstede, hvoraf det fremgaar, at Skyldneren er i den Tilstand, at han ikke kan opfylde sine Forpligtelser.“*) Det er imidlertid klart, at her ikke foreligger nogen Definition, men kun 2 Exempler og en Omfkrivning. Motiverne til Udkastet til den preussiske Konkurslov bemærke om dette Punkt: „En Betalingsstandsning foreligger ikke blot, naar Skyldneren erklærer, at han er ude af Stand til at opfylde sine Forpligtelser — en saadan Erklæring er kun en Maade, hvorpaa Betalingsstandsningen udvortes kan lægges sig for Dagen —, men den foreligger, naar Skyldnerens Stilling overhovedet er en saadan, at han er ude af Stand til at betale. Naar denne for hans Kredit ødelæggende Stilling er indtraadt, er det ligegyldigt, om han udtrykkelig erklærer sig ude af Stand til at betale eller ikke, ligesom det heller ikke kommer i Betragtning, om Grunden ligger i, at hans Formue er utilstrækkelig, eller blot i, at han ikke kan tilvejebringe de fornødne Betalingsmidler. Det er en Selvfølge, at det Tilfælde ikke kan medregnes, at Skyldneren

blot negter at betale en Gjæld, fordi han bestrider Fordringens Rigtighed eller af andre særegne Motiver. Men om det iøvrigt er nok, at han ved een Leilighed har negtet at betale, eller om dette maa være ffet i flere Tilfælde, lader sig kun afgjøre efter de konkrete Omstændigheder. Ligeledes maa det være overladt til Domstolenes Afgjørelse, om Regtelse af at betale Gjæld, som ikke er Handelsgjæld, kan komme i Betragtning i den heromhandlede Henseende. Det vilde ikke være rigtigt at foreskrive, at der kun skulde tages Hensyn til Undladelse af at betale Handelsgjæld; ogsaa den Omstændighed, at Bedkommende negter at betale anden Gjæld, saa at den maatte blive indbrevet ad retslig Wei, kan udøve stor Indflydelse paa hans Kredit. Forsaavidt er Begrebet „Betalingsstandsning“ ganske vist ubestemt. De citerede Uttringer tjene til at godtgjøre, at det ikke er muligt for Lovgivningen ved almindelige Regler at bestemme det omhandlede Begreb, og af en Kommission af praktiske Jurister og Handlende, der i sin Tid blev nedsat til at erklære sig over det preussiske Udkast, blev der derfor ogsaa andraget paa, „at der ikke i Loven maatte blive oplaget nogen Definition eller Omfkrivning af Begrebet, men at Alt efter den franske og andre Lovgivningers Exempel maatte overlades Domstolenes fornuftige Skjøn, især da de Handlende selv ere fuldkomment fortrolige med Begrebet og dets Betydning.“ Man fandt det imidlertid i Preussen hensigtsmæssigt ved Exemplerne i Lovens § 113 at give Praxis et Fingerpeg, navnlig paa Grund af, at Loven i mange Tilfælde skal anvendes af Dommere, som ikke høre til de Handlendes Klasse. Snærværende Udkast har man ikke troet, at der vil være Noget vundet ved at optage en Bestemmelse som den, der findes i den preussiske Lov, og har i det Hele ikke kunnet anse det for nødvendigt at inklude sig paa en nærmere Bestemmelse af det omhandlede Begreb.

Afgjørelsen af, om der foreligger en Standsnings af Betalingerne, vil være simplest, naar Talen er om en Handelsmand, som har daglige eller dog hurtigt paa hinanden følgende Udbetalinger. Naar en Handlende derimod

*) Den preussiske Konkurslovs Text lyder saaledes: „Die Zahlungseinstellung ist vorhanden, wenn der Gemeinschuldner seine Zahlungsunfähigkeit selbst erklärt, oder wegen Zahlungsunfähigkeit sein Geschäft schließt, oder wenn anderer Umstände vorliegen, aus welchen erhellt, daß der Gemeinschuldner in dem Zustande der Zahlungsunfähigkeit sich befindet.“